

поръ въ Дунския заливъ. *ib.* 1876 р. 142. Слѣдъ малко той съзира (*apperçoit*) една слаба и мрачкава свѣтлина. *Т.* 293. Робенснъ съсъртъ нѣкои си пситаци, на които бы перошиневъ-тъ сходно шарень. *Р. А.* 50. Да созирамы Бога въ природѣтъ и въ душѣтъ си. *Р.* 84.

Съкамъ *м. дл.* шиплю: Съка като змия. *Пс.* 9, 130. **Съкане** *с. с.* шиблие: Сичкий пискъ, брънчече, сжане, црчече на настѣкомитѣ звучно се раздаваше въ ношта. *Тб.* 19.

Съкратѣ *м. св.* **Съкратявамъ** *м. дл.* укорочу, укорачиваю: Срѣдная кука служи да съкратява въ верига спорадъ потрѣбы имъ. *Дж.* 33.

Съкровищникъ *с. м.* хранитель сокровищъ: Ф., съкровищникъ на двама-та Императора въ областъ-та Долна Мизия. *Л. Д.* 76 р. 124.

Съкрушѣ *м. св.* съкрушу, убью: Сега азъ распаленъ отъ гнѣвъ, готовъ бѣхъ да ся спусна и тамъ да ги съкрушимъ, въ пакъ ся сторихъ сабуръ. *Х. I.* 89.

Съмъ Са(мъ) Су(мъ) *малолъ вспомогателный* я есмь; существую, нахожусь. *Зе лицо Си:* Глави мѣ, мале, жени мѣ, Доде съм младо зелено, Доде мѣ галат момите. *Пс.* 11—12, 167. Ти ми си чисто Българче, Пакъ азъ самъ клета чифутка. *М.* 76. Вие сте, сыну, двамина братие, — а ви самъ, сыну, старана майка! *Ч.* 329. Везми ме, Струме, везми ме! Не мога лудо, не мога, Оште са малка малеѣка. *В.* 169. И ясъ сумъ си така, како ти що велишъ. *М.* 378. Не сумъ погача да ме посече. *ib.* 382. Как да не съм грижевна (*какъ не быть озабоченной*) Грижевна повече жаловна. *Д.* 35, 64—65. Пакъ ми си плакала?—Нѣ, не съмъ. *Р.* 66. *Зе лицо Е ІѸ Етъ* (*Макед., ср. рус. нѣтъ*): Той ѣ правъ, като пръс(т)ъ. *Кп.* 137. Момѣта ѣ момѣ маѣненка. *Д.* 51, 31. Не ѣ сѣкн денъ Вели(к)денъ. *Кп.* 90. Чие етъ онова чупче Онде на рид-о що седи? *М.* 314. Държъ сѣ никаковъ цѣрни Арапинъ, Не етъ, кавпе, Делибаша Марко, Не етъ, кавпе, Айдутъ Дебелъ Новакъ; Мен' ме викатъ Секула детенце. *ib.* 143. Пуци мене, падаръ, Майка не етъ тука, Овде ке ме наидитъ, Въ куки не ме зематъ. *ib.* 427. *Зе лицо мн. ч. Сме.* *Зе лицо мн. ч. Сте:* Ний сми братя деветмина. *Д.* 30, 53. По единчек сми на майка. *ib.* 31, 48. Стояне, холамъ Стояне! Да не сте нешто роднина?—Каква ще да съм роднина? Ази самъ чисто Българче, Пакъ ти е клето Чифутче. *М.* 76. Здраво ли сте, живо ли сте? Калина поздраво ли е? Хубава ли е невяста?—И здраво сме, и живо сме, И Калина е поздраво, И хубава е невяста. *М.* 130. „Како сте дома?“—Све здра'о, све живо сме“. *III.* 101. *Зе лицо мн. ч. Сж Са Су Се(тъ)* *Макед.* Проклети да сж, мамо ле Калнините душмаве. *М.* 130. Та що ми се делѣе, белѣе Онай страна прес Перин планина! Да ли ми са магли и пра'ове, Ели ми са тия лѣдни лѣди, Ели ми са тия зимни снѣги? *Пс.* 12, 115. Юпѣсал си чужди пи-